

(1968). שוחט, מוהל, ורב בית כנסת צאלח שיסד סבו הרב יהודה צאלח שהיה מרבני הישוב.

עמד בקשרי שו"ת בהלכה, ובענייני הנהגת הישוב, עם רבינו יחיא יצחק. מהעומדים בתקיפות נגד מכחישי הקבלה. נתמנה על ידי שליחו הנווד של רבינו יחיא יצחק, הרב יחיא נחום, כמפקח רבני על מחוז חראז. מוכתר (עקאל) קהילת מנאכה ומחוז חראז, שעסק בהסדרת יחסי היהודים והשלטונות.

עלה מתימן בשנת תש"י (1950). בבית המטבחים במחנה גאולה (חאשד) שמש כרב וכשו"ב. בישראל התגורר תחילה בכפר זנוח, ובשנת תשט"ו (1955) קבע מושבו בקרית אונו, בה הקים בית כנסת.

הרב אברהם ב"ר סעדיה צארום

נולד בכסלו תרל"ט (1878) בכפר עאנז שבמחוז חראז. נפטר בירושלים בכ' מנחם אב תש"ב (1942). מילדותו ניכר בכשרונותיו והצטיין בלימודיו.

בשנת תרנ"ד (1894) הגיעה משפחתו לארץ ישראל. כשבע שנים התגורר בראשון לציון, ועבד ביקב שבמקום. כבר אז היתה עינו פקוחה על העניים שבין עולי תימן לסעדם ולתמכם.

לאחר שנים אחדות עלה לירושלים. משנת תרס"ט (1909) כשפרשו התימנים מהכולל

הרב אברהם צארום

הספרדי, נתמנה למזכיר ועד העדה. מהעומדים על משמר דמותם הרוחנית של יהודי תימן, חינוך ילדיהם ומבטא לשונם. בשנת תרע"ד (1914) היה מהעומדים בעוז בעד הקבלה הקדושה.

בשנת תרע"ט (1919) לאחר תום מלחמת העולם, נתמנה ליו"ר ועד העדה. לימים נבחר לתפקיד יו"ר התאחדות התימנים בירושלים.